

[Niels Pedersen.]

beskyttende patent derpå. Vor gældende patentlov giver jo også i sine prioritetsbestemmelser et helt år til at komme til klarhed herover. Det er derfor meget uheldigt, at det foreliggende lovforslag kun giver arbejdsgiveren 4 måneder til at svare på forespørgslen om, om han ønsker at erhverve eneretten til opfindelsen.

Efter lovforslaget sikres der ikke mere arbejdsgiveren nogen automatisk vederlagsfri medbenyttelsesret. Arbejdsgiveren kan heller ikke svare, at han blot ønsker en medbenyttelsesret, det være sig gratis eller mod vederlag. Det hedder her effen eller ueffen. I betænkningen anser man dette for at være ubilligt overfor arbejdstageren. Her stemmer forslaget ikke med den foran omtalte svenske lovgivning på dette område.

Her bryder man altså med det af Højesteret på basis af de almindeligt anerkendte retsgrundsætninger anerkendte princip, hvilket forekommer mig at være meget betænkeligt. Der kan let deraf opstå situationer, som fører til gensidig misfornøjelse mellem arbejdsgiver og arbejdstager, så arbejdstageren må opgive sin stilling i virksomheden.

Ifølge lovforslagets § 7, stk. 3, kan arbejdstageren søge patent på sin opfindelse, selvom arbejdsgiveren endnu ikke har svaret på, om han ønsker at overtage retten til opfindelsen. Arbejdstageren skal dog forinden underrette arbejdsgiveren derom. Der står også udtrykkeligt, at arbejdstageren ikke på forhånd kan give afkald på denne ret. Det er meget uheldigt, at arbejdstageren ikke skal vente med at give patentanmeldelse, til dette kan ske på arbejdsgiverens foranstaltning, thi derved hindres arbejdsgiveren i at samarbejde om opfindelsen med sine andre patentanmeldelser og i at lade sin egen patentkonsulent, der som følge af sin beskæftigelse med virksomhedens tidligere opfindelser på det foreliggende tekniske område må antages at være bedre i stand til at formulere patentansøgningen på arbejdstagerens opfindelse end en af denne valgt patentkonsulent.

Det har så meget at sige, om en patentansøgning er rigtigt affattet, og om de patentkrav, der opstilles, dækker helt det, der ønskes patenteret. Der bør derfor tilføjes en bestemmelse om, at arbejdstageren skal henvende sig til den af virksomheden anviste patentkonsulent, så også virksomheden får hånd i hanke med patentanmeldelsen fra starten.

Jeg vil gerne gentage, at det virker noget forhastet, når det i forslaget kræves, at af-

talen om retten og vederlaget skal slutes, længe før det har vist sig, om patentkommissionen overhovedet vil give patentet.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at indføre ny lovgivning med den almindelige affalefrihed, som vi har på dette område, og de regler, som coutume og domstolene allerede har udformet herhjemme.

Der har jo kun været få retssager angående arbejdstageres opfindelser, idet der har været et godt forhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere og mellem arbejdstagere indbyrdes. En arbejdsgiver vil altid søge at honorere en arbejdstager, der gør opfindelser og kommer med tips til forbedring og rationalisering af produktionen i virksomheden, hvor jo alle er i samme båd. Man vil altid søge at bevare og gøre en sådan arbejdstager tilfreds. Man slagter ikke den høne, der lægger guldæg. Det er kun med det skattesystem, som vor højtærede finansminister har ansvaret for, at man straffer fliden, påpasseligheden og opfindsomheden.

Der er i grunden kun få virkelige type-skabende opfindelser, som er kvalificeret til særlig godtgørelse. En ikke lille brøkdelen af patentansøgningerne bliver aldrig godkendt af patentmyndigheden. Halvdelen af samtlige udtagne patenter er bortfaldet, når 4 års patentafgift er betalt, og når det ofte tager et par år med at få patentet godkendt og disse er medregnet i de 4 år, så forstår man, at der hurtigt er en stor afgang. Efter det femte patentår er kun 25—30 pct. i kraft, efter det tiende år kun 5—10 pct., og kun 2—3 pct. opretholdes i hele løbetiden på de 17 år, et patent kan gælde.

Dette tyder på, at flertallet af opfindelser i virkeligheden er uden større økonomisk værdi. Man skal derfor være varsom med at indføre en lovgivning som den foreslåede, der let kan bringe splid mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren og mellem arbejdstagerne indbyrdes.

Jeg er bange for, at der ofte vil blive rejst urimeligt høje krav om godtgørelse for opfindelser af betydningsløse „småduppeditter“, som højesteretssagfører Niels Alkil skrev i „Information“ forleden.

Hvis flertallet i det høje ting ønsker at gennemføre de foreliggende lovforslag, bør de behandles i et udvalg, og de af mig anførte urimeligheder må rettes, hvis retsforbundet også skal medvirke ved gennemførelsen.

Lund Jensen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag angående ændring af patentloven. Dette hænger jo meget nøje sammen med det an-